

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಜನರು ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಮೂಲವಲ್ಲ ಆದರೆ ಜೀವನ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆಹಾರ, ಮೇವು ಮತ್ತು ಇಂಧನದ ಮುಖ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಬಳಕೆಯು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮಾನವನ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಕುರಿತಾದ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ರೈತರು ಬಳಸುವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಎಂದರೇನು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಮೇಲಿನ ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ನಾಗರಿಕ ಸೇವಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಳಸಬಹುದು. ನಗರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ನಂತರ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ಪೋಟವು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಳವಳದ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಸಿವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು, ಕೃತಕ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಹಾನಿಕಾರಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ದರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳು, ಹಾನಿಕಾರಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳು, ಶಿಲೀಂಧ್ರನಾಶಕಗಳು, ಸಸ್ಯನಾಶಕಗಳು ಮತ್ತು ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ತಂತ್ರಗಳು ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾದರೂ, ಅವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರದ ವಿಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ದುರಂತವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯು ಅಂತಿಮ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯು ಒಂದು ತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸುಸ್ಥಿರ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯ ಕೃಷಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಎಂದರೆ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು ಮತ್ತು ಕೀಟನಾಶಕಗಳನ್ನು ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೇ ಹೊರತು ನಾವು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಸಾವಯವ ಮತ್ತು ಅಜೈವಿಕ ಕೃಷಿಯ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಭೇದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಜೈವಿಕ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ನಂತರ ಮಣ್ಣನ್ನು ಬಂಜರುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಹಾರದೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಗಳಿಗೆ ಭೇದಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೃಷಿಯು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಯ ಕೊಡುಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಳ ಕೃಷಿ ಪ್ರಬಂಧವು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಎರಡನೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉತ್ಪಾದಕ ಭಾರತ, **280** ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಭಾರತದ **GDP** ಯ **15%** ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಜೈ ಜವಾನ್ ಜೈ ಕಿಸಾನ್ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಭಾರತದ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಪದವು ಮುಂಬರುವ ಸಾವಿರಾರು

ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮ ದೇಶಗಳನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಭಾರತದ ರೈತರು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇಶವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ನೆಲದ ರೈತನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ

ನಾವು ಡೈವರ್ ಅಥವಾ ಬಡಗಿ ಅಥವಾ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಾಯಕ ಅಥವಾ ಗಾಯಕ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ರೈತ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬಹುದೇ? ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ಆಹಾರವು ಆಮ್ಲಜನಕ ಮತ್ತು ನೀರಿನಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವರುಗಳಿಂದ ಆಮ್ಲಜನಕ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದರೆ, ಆಹಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಂತ ದೇವರು, ಭಾರತದ ರೈತ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರೈತರ ದುಸ್ಥಿತಿ ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ? ಇತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ರೈತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಈ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನು?

ರೈತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ:

- ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು

ಮಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯೋದಯಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ನಾವು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕೃಷಿ ಮಾಪಕಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಭವಿಷ್ಯವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಳೆ, ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ ಹೆಚ್ಚಳ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವ ಇತರ ಅಂಶಗಳು ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಫೋರ್ಸ್ ಮಜ್ಯೂರ್ ಅಥವಾ ದೇವರ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

- ಬೆಂಬಲದ ಕೊರತೆ

ನೀವು ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ನೋವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಸರಾಸರಿ ಹತ್ತು ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಾಲೀಕರು, ಲೇವಾದೇವಿದಾರರು ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ರೈತರು ಈ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣದ ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಾವುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

- ಅರಿವಿನ ಕೊರತೆ

ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಚೀನಾದಂತಹ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಡೇಟಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಅವರಿಗಿಂತ ತುಂಬಾ ಹಿಂದಿಳಿದಿದೆ. ಚೀನಾ ಅಥವಾ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಡೇಟಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಭಾರತವು ಅದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವುಗಳು ರೈತರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಆದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಬಂಧದ ನಂತರದ ಭಾಗವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರೈತ ಸಮುದಾಯವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳು

ಕೃಷಿ ವಲಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು

- ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲ

ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ, ರೈತರಿಗೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕೊರೋನಾವೈರಸ್ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗದಿಂದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣದ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ರೈತರ ಸಾಲವನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ರೈತರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಪುಟಿಡೇಳಲು ಈ ವಲಯಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬಬಹುದು.

- ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ

ಇದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಉತ್ಸುಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ರಬಿ ಬೆಳೆ ಅಥವಾ ಖಾರಿಫ್ ಬೆಳೆಗಳು, ಹಣ್ಣುಗಳು ಅಥವಾ ತರಕಾರಿಗಳು, ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ರೈತರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರು ಮಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಗಟು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಖರೀದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಅಂತಿಮ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ರೈತರು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೃಷಿಯು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಜನರು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗವಲ್ಲ, ಇದು ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ಸರಳ ಜೀವನ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ವಲಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಉತ್ಕರ್ಷ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಚಕ್ರಗಳು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ರೈತ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಬೆಂಬಲದ ಪ್ರಮಾಣವು ದೇಶವು ತನ್ನ ರೈತನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದವನಾಗಿ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದು ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ರೈತನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ದಿನವೆಂದರೆ ಮುಂಜಾನೆ 5 ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಎದ್ದು, ಹತ್ತಿರದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ತೋರೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು, ರುಚಿಕರವಾದ ಉಪಹಾರ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಊಟವನ್ನು ಪ್ಯಾಕ್

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೊರಡುವುದು. ಬಿತ್ತನೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸುವುದು, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುವುದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರೈತ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

2011 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ , ಭಾರತವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ, **GDP** ಯ ಸುಮಾರು **16%** ಮತ್ತು ರಫ್ತು ಗಳಿಕೆಯ **10%** ನಷ್ಟು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. **159.7** ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗಳ (**394.6** ಮಿಲಿಯನ್ ಎಕರೆ) ಭಾರತದ ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಪ್ರದೇಶವು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನ ನಂತರ ವಿಶ್ವದ ಎರಡನೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಒಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆ ಪ್ರದೇಶ **82.6** ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ (**215.6** ಮಿಲಿಯನ್ ಎಕರೆ) ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆಕಾಳುಗಳು, ಹತ್ತಿ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಬೆಳೆಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಉತ್ಪಾದಕರಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಅಗ್ರ ಮೂರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ, **2011** ರಂತೆ , ಭಾರತವು ಎಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು, ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉತ್ಪಾದಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೋಳಿ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ

ಕೃಷಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ

Agtech ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ರೈತರು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳೆ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಂದ ಡೇಟಾ-ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ನಿಖರವಾದ ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆಯವರೆಗೆ ಅಂತಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ರೈತರು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಗೆಟುಕುವ ಸಾಲದ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ ರೈತರು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಏರಿಳಿತದ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಂತಹ ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ರೈತರ ವ್ಯವಹಾರ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಜಟಿಲವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ, ಕೀಟಗಳು ಅಥವಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇದೆ: ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ರೈತರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ

18 ನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲು, ಕಬ್ಬಿನ ಕೃಷಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು - **18** ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಷಾರಾಮಿ ಮತ್ತು ದುಬಾರಿ ಮಸಾಲೆ. ಸಕ್ಕರೆಯು **18** ನೇ ಶತಮಾನದ ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು, ನಂತರ **19** ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮಾನವ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯಿತು. ಹತ್ತಿ ತೋಟಗಳಂತೆಯೇ, ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟಗಳು **19** ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು **20** ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಬಲವಂತದ ಮಾನವ ವಲಸೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಚಾಲಕವಾಯಿತು - ಆಫ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಭಾರತದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು - ಜನಾಂಗೀಯ ಮಿಶ್ರಣ, ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಕಾಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ಕೆರಿಬಿಯನ್, ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾ, ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಾಗರ ಮತ್ತು ಪೆಸಿಫಿಕ್ ದ್ವೀಪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು. ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿಯ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಧನೆಗಳು ಭಾಗಶಃ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ, ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಂತಹ ಒಪ್ಪಂದದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಕೆರಿಬಿಯನ್ ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು **18** ನೇ ಮತ್ತು **19** ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು ಭಾರತವು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಕೃಷಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಇದು ಸರಿಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನದು. ಇಂದು ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ **2**ನೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಆಯಕಟ್ಟಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳಗಳ ಪ್ರಕಾರ. ಭಾರತದ ಕೃಷಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಂದರೆ ಜೀವನಾಧಾರ ಕೃಷಿ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೃಷಿ. ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅವರು ಬಳಸುವ ಕೃಷಿ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಲೇ ಕೃಷಿ, ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಭಾರತದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ಥಳದಿಂದಾಗಿ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಹವಾಮಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತವೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರದೇಶದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಬೆಳೆ ಇಳುವರಿಗಾಗಿ ಭಾರತವು ತನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಚಕ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ

ಕೃಷಿಯ ವಿಧಗಳು:

1. ಶಿಫ್ಟಿಂಗ್ ಕೃಷಿ: ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಕಾಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಮೂಲಕ ತೆರವುಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ನಂತರ ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ರೈತರು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಣ ಭತ್ತ, ಜೋಳ, ರಾಗಿ ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈಶಾನ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ.

2. ಜೀವನಾಧಾರ ಕೃಷಿ: ಜೀವನಾಧಾರ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ, ರೈತ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಟುಂಬವು ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಮಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಚದುರಿದ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಉಪಕರಣಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರೈತರು ಕಡುಬಡವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುವ ತಳಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

3. ತೀವ್ರ ಬೇಸಾಯ: ತೀವ್ರ ಬೇಸಾಯವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೀಮಿತ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ ಸಂಭವನೀಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನನಿಬಿಡ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

4. ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬೇಸಾಯ: ಇದು ಯಂತ್ರಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕೃಷಿಯು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳದ ಉದ್ಯೋಗವು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

5. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೃಷಿ: ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ, ಪೊದೆ ಅಥವಾ ಮರದ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬೃಹತ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಂಡವಾಳ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಸುಧಾರಿತ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು, ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು, ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ರಬ್ಬರ್, ಚಹಾ, ತೆಂಗು, ಕಾಫಿ, ಕೋಕೋ, ಮಸಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗಳಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಥವಾ ಏಕ ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೃಷಿಯು ರಫ್ತು ಆಧಾರಿತ ಕೃಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆಗಳು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜೀವನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇದು ಕೇರಳ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಅಸ್ಸಾಂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ.

6. ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೃಷಿ: ಇತರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿರಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಜರಾತ್, ಪಂಜಾಬ್, ಹರಿಯಾಣ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಗೋಧಿ, ಹತ್ತಿ, ಕಬ್ಬು, ಜೋಳ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳು.

7. ಒಣ ಭೂಮಿ ಕೃಷಿ: ಒಣ ಬೇಸಾಯ ಅಥವಾ ಒಣ ಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನು 750 mm - 500 mm ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಳೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು. ಒಣ ಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ತೇವಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ್, ಜೋಳ, ಬಜ್ಜರಿ ಮತ್ತು ಬಟಾಣಿ ಇಂತಹ ಬೆಳೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ನೀರು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಸಮರ್ಪಕ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಇರುವಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ, ವಾಯುವ್ಯ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದ ಒಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

8. ಆರ್ಧ ಭೂಮಿ ಕೃಷಿ: ಆರ್ಧ ಭೂಮಿ ಕೃಷಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಳೆ ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಸೆಣಬು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿಯು ಉತ್ತರ, ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಋತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು-

(i) ಖಾರಿಫ್: ಖಾರಿಫ್ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಸೂನ್ ಆರಂಭದೊಂದಿಗೆ ಚಳಿಗಾಲದ ಆರಂಭದವರೆಗೆ (ಜೂನ್-ಜುಲೈನಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್-ನವೆಂಬರ್) ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ರಾಗಿ, ಹತ್ತಿ, ಶೇಂಗಾ, ಮೂಂಗ್, ಉದ್ದಿನಬೇಳೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಖಾರಿಫ್ ಬೆಳೆಗಳು.

(ii) ರಬಿ: ರಬಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಚಳಿಗಾಲದ ಆರಂಭದೊಂದಿಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಆರಂಭದವರೆಗೆ (ಅಕ್ಟೋಬರ್-ನವೆಂಬರ್ ನಿಂದ ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್) ಬಿತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಗೋಧಿ, ಬಾರ್ಲಿ, ಗ್ರಾಂ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಕಾಳುಗಳು ರಾಬಿ ಬೆಳೆಗಳು.

(iii) ಜೈಡ್: ಜೈಡ್ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಮತ್ತು ಸೌತೆಕಾಯಿಗಳು ಜೈಡ್ ಬೆಳೆಗಳು.

9. ಟೆರೇಸ್ ಕೃಷಿ: ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಪರ್ವತದ ಇಳಿಜಾರುಗಳನ್ನು ಟೆರೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಕೃಷಿಯಂತೆಯೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮತಟ್ಟಾದ ಭೂಮಿಯ ಲಭ್ಯತೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಸಮತಟ್ಟಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಟೆರೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಟೆರೇಸ್ ರಚನೆಯಿಂದಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನ ಸವೆತವನ್ನು ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧ pdf | KannadaPdf.com

ಕೃಷಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಜ್ಞಾನವು ರೈತರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಹರಡುವ ಅನುಭವಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು . ಈ ಪ್ರಾಚೀನ ದಂತಕಥೆಯ ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಿಜ್ಞಾನವು ತುಂಬಾ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ವಿರಳವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರೆಯಲಾಗಿದ್ದರೂ , ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನವು ಆಗ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ.